

عنوان مقاله:

بررسی انتقالپذیری نشانگرهای ریزماهواره گندم در جو

محل انتشار:

سومین همایش ملی بیوتکنولوژی کشاورزی ایران (گیاهی، دامی و صنعتی) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

علی شوروذی - دانشگاه تبریز، دانشکده کشاورزی، گروه بهنژادی و بیوتکنولوژی گیاهی،

ابوالقاسم ابوالقاسم - دانشگاه تبریز، دانشکده کشاورزی، گروه بهنژادی و بیوتکنولوژی گیاهی، - د

مجید نوروزی - دانشگاه تبریز، دانشکده کشاورزی، گروه بهنژادی و بیوتکنولوژی گیاهی،

بهزاد صادقیزاده - موسسه تحقیقات دیم کشور

خلاصه مقاله:

نشانگرهای ریزماهواره به علت چند شکلی بالا، امتیازدهی همباز، توزیع ژنومی فراوان، تکرارپذیری بالا، ابزارهای قوی برای مطالعات ژنتیکی و تکاملی میباشند با توجه به اینکه طراحی آغازگرهای اختصاصی براساس توالیهای احاطه کننده حفاظت شده جایگاههای ریزماهوارهها نیازمند صرف هزینه، زمان و امکانات آزمایشگاهی است، بنابراین استفاده از آغازگرهای طراحی شده یک گونه در گونههای خویشاوند یکی از راهکارهای غلبه بر این مشکل است. به منظور مطالعه انتقالپذیری و چندشکلی آغازگرهای گندم در جو، 153 نشانگر ریزماهواره گندم در 144 توده بومی و رقم تجاری جو مورد بررسی قرار گرفت. از بین آغازگرهای بررسی شده، 132 آغازگر (86 %) در جو تکثیر نشان دادند ولی فقط شش جفت آغازگر چند شکلی نشان دادند و در مجموع 25 آلل با متوسط 3/57 آلل به ازای هر جایگاه تولید شد. متوسط میزان اطلاعات چندشکلی در نشانگرهای چندشکل 0/46 با حداقل و حداکثر 0/52 و 0/72 بهترتیب برای نشانگرهای CFA2040 و CFA2149 بدست آمد. تجزیه خوشه‌های با استفاده از الگوریتم Neighbor-Joining و ضریب فاصله تکاملی P-distance براساس داده‌های حاصل از این نشانگرها ژنوتیپها را به چهار گروه متناسب کرد. نتایج حاصل نشان دهنده کارایی مناسب نشانگرهای گندم در ارزیابی تنوع ژنتیکی جو است.

کلمات کلیدی:

انتقالپذیری، جو، نشانگرهای ریزماهواره، میزان اطلاعات چندشکلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/204740>

